N°. 170. 1860.

NEDERLANDSCHE STAATS-COURANT.

JE MAINTIENDRAI.

De prijs dezer Courant met het Bijblad is f 30 's jaars; die van de Courant alleen f 20 en die van het Bijblad alleen f 15.

De prijs der advertentiën is 25 cents voor den regel, bij iedere plaatsing, buiten de verpligten zegelregten.

VRIJDAG 20 JULIJ.

Bij deze Courant behoort een Bijvoegsel.

NEDERLANDEN.

Bij Koninklijk besluit van den 16den Julij 1860, n°. 39, zijn, ten vervolge op dat van den 13den April 1860, n°. 79, houdende toekenning van eervolle belooningen, ter zake der gedurende de jaren 1858 en 1859 in het Palembangsche plaats gehad hebbende krijgsverrigtingen, alsnog ter zelfder zake benoemd tot ridders der 4de klasse van de Militaire Willems-orde, de fuseliers *P. Talke* en *H. H. Delebar*, beiden van het wapen der infanterie van het leger in Oost-Indie.

Bij Koninklijk besluit van 16 Julij 1860, n°. 33, is bevorderd tot landmeter der eerste klasse bij het kadaster de heer *F. H. Neissen*, thans landmeter van de 2de klasse bij het kadaster.

Bij besluiten van den 16den Julij 1860, n°. 37 en 38, heeft Zijne Majesteit goedgevonden, te benoemen:

bij het personeel van de geneeskundige dienst der landmagt:

tot officier van gezondheid der 3de klasse, de kweekelingen bij 's Rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen, *P. K. J. Pabst*, *P. A. D. Couvée* en *D. H. van Vierssen*;

bij het personeel van de geneeskundige dienst in Oost-Indie:

tot officier van gezondheid van de 3de klasse, de kweekelingen bij 's Rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen, *C. L. van der Burg*, *G. Karssen*, *H. J. van der Weide*, *A. T. Prijn*, *A. J. van der Burg*, *J. W. Gouda Quint*, *J. Goslings*, *C. C. Couwenberg*, *C. T. J. W. Osterloh*, *G. H. E. Deelken*, *W. K. F. Hartsteen*, *S. P. van Weezel* en *H. H. Dieperink*.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

Bij beschikking van 13 Julij 1860, is aan de schroefstoomboot-maatschappij van Amsterdam op Utrecht, vice versa, te Amsterdam, tot wederopzegging, vergunning verleend voor eene schroefstoombootdienst tot vervoer van reizigers, goederen en vee tusschen Amsterdam en Utrecht en tusschenplaatsen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

TURKIJE.

Het Parijsche blad *le Pays* zegt in zijn nommer van gisteren, 18 Julij:

» De tijdingen uit Syrie worden van zeer bedenkelijken en gewigtigen aard. De aldaar voorgevallen gruwelen schijnen met eene algemeene zamenspanning der Mohammedanen tegen de Christen-bevolking van het Oosten in verband te staan. Op den eersten dag van het moordtooneel in Damascus zijn meer dan negen honderd personen omgekomen. Heden zijn er brieven ontvangen, welke groote bezorgdheid voor het lot der bevolking van Aleppo opwekken.

» De magteloosheid van het Turksche gouvernement laat de Oostersche Christenen in eene zoo zorgbarende gesteldheid, dat volgens alle uit die landstreken ontvangen brieven de komst van vier of vijf duizend man Fransche troepen er thans niet meer genoeg zou zijn om de orde te herstellen en de herhaling van zoodanige gruwelen te verhoeden.

» Er wordt eene krijgsmagt van veel aanmerkelijker sterkte door de wanhopige Christen-bevolking verlangd. Bij ons lijdt het geenen twijfel, dat Frankrijk ten spoedigste aan die roepstem zal beantwoorden, zoo er niet reeds door het keizerlijke gouvernement gewigtige maatregelen in dien geest zijn genomen. Men denkt eerst over twee of drie dagen nadere berigten uit Syrie te zullen ontvangen, en wacht daarop met angstig ongeduld."

Ook de Parijsche *Patrie* zegt, dat de onlusten in Syrie schijnen uit te gaan van plannen, welke op andere punten van het Turksche rijk vertakkingen hebben. Op welken grond deze opgave steunt, blijkt niet.

FRANKRIJK.

Volgens particuliere berigten uit Parijs van eergisteren was het nog niet beslist, in welke mate Frankrijk in de zaken van Syrie zou tusschen beide komen, en werd daarover nog beraadslaagd en ook met het Engelsche gouvernement overleg gehouden.

Dat er door de mogendheden, of althans, indien deze het onderling niet eens kunnen worden, door Frankrijk krachtige maatregelen tot bescherming der Syrische Christenen zullen worden genomen, wordt opgemaakt uit een hoofdartikel van den ministeriëlen *Constitutionnel* van heden. Dat blad zegt, dat de Turksche Pascha's de moordtooneelen in Syrie magteloos aanzien, zoo bij al niet medepligtig daaraan zijn; dat Turkije gebrek aan kracht of aan voorzorg heeft getoond, maar dat Frankrijk en Europa de voortduring en herhaling dier jammeren niet zullen gedoogen.

Tevens bevat het artikel eene ernstige waarschuwing voor Turkije. Met de intrede in het Europesche statengezin, zegt de *Constitutionnel*, heeft het Turksche rijk niet enkel waarborgen voor zijne veiligheid en integriteit verkregen, maar ook groote pligten op zich genomen; het moest zich voortaan door innerlijke ontwikkeling, door goede trouw en regtvaardigheid de plaats waardig toonen, welke Europa aan hetzelve in zijn midden had gegeven. Er begon toen een proeftijd. Indien het Turksche rijk definitief bleek buiten staat te zijn om orde, veiligheid van have en huisgezin en gewetensvrijheid in zijn uitgestrekt gebied te handhaven, dan zouden die verwikkelingen, welke Frankrijk gehoopt had voor altijd af te keeren, niet lang meer uitblijven.

Het Parijsche *Journal des Débats* vindt de verzekeringen van den *Constitutionnel* niet voldoende: het verlangt dadelijke en krachtige hulp voor de Christenen in Syrie; het meent dat de magteloosheid van Turkije nu reeds duidelijk genoeg en jammerlijk genoeg gebleken is, en dat de tijd voor diplomatieke aarzelingen voorbij is gegaan.

— De Senaat van Frankrijk heeft dezer dagen weder, gelijk in het begin des jaars, onderscheiden petitiën ontvangen, waarin de tusschenkomst van dat staatsligchaam wordt ingeroepen voor de handhaving van de wereldlijke regten des Heiligen Stoels in hunnen vollen omvang, als zijnde onmisbaar voor de gewetensvrijheid, welke met al de andere beginselen der Fransche constitutie onder de hoede van den Senaat is gesteld.

In de zitting van den 17den dezer is over die petitiën, wier strekking tegen de staatkunde van het keizerlijke gouvernement in de zaak der Romagna gerigt is, rapport uitgebragt. De rapporteur, de heer de Royer, procureur-generaal bij het hof van cassatie, heeft voorgesteld ze ter zijde te leggen, onder verklaring dat de handhaving van 's Pausen wereldlijk gezag in beginsel ook door den Senaat gewenscht wordt.

In de zitting des Senaats van den 20sten dezer zal over de conclusie van het rapport worden beraadslaagd.

ITALIE.

De berigten uit Turyn van den 15den dezer melden dat de heer Depretis, een van de ultraliberale leden der Sardinische Kamer van Afgevaardigden, dien dag van Genua naar Sicilie vertrokken is. Zijne reis scheen te moeten strekken om de betrekking tusschen Garibaldi en het Sardinische gouvernement, welke door de verwijdering van den heer la Farina was afgebroken, weder aan te knoopen. Sommigen zeggen, dat de heer Depretis door den heer Cavour naar Sicilie is gezonden; anderen dat hij zich op dringend aanzoek van Garibaldi derwaarts heeft begeven.

— Men weet dat het Napelsche oorlogsschip *Veloce* tot de zijde van Garibaldi overgegaan is. Volgens berigt uit Palermo van den 13den dezer is dat vaartuig terstond weder in zee gegaan met 200 Genuesche zeelieden, ten einde Napelsche schepen, aan welke het als een bevriend vaartuig voorkomen moest, te verschalken en te nemen, en is het al spoedig met twee gewapende stoomtransportschepen van het Napelsche gouvernement te Palermo terug gekomen.

Hetzelfde berigt meldt, dat de bevolking van Sicilie hier en daar weigerde de belastingen te betalen, en dat uit dien hoofde van wege Garibaldi met dwangmaatregelen gedreigd is.

— De generaal Pianelli is met zijn legercorps uit de Abruzzen te Napels terug gekomen.

— De Romeinsche berigtgever van het *Journal de Bruxelles* zegt in een schrijven van den 10den dezer: » Men verwacht hier nieuwe verwikkelingen ten gevolge der aankomst van den Franschen gezant, den heer de Gramont, die uit Parijs terug komt, vergezeld, naar men zegt, van twee helpers, welke in last hebben den Paus te bewegen om zich op Sardinischen of Franschen trant te laten regeren."

ENGELAND.

Het Lagerhuis heeft zich, gelijk wij reeds hebben gemeld, in zijne zitting van den 16den dezer na eene korte beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming vereenigd met het voorstel der regering om de belasting op binnen- en buitenlandsch gedistilleerd met 1 shilling en elf pence per gallon te verhoogen en de opbrengst dezer verhooging, welke voor het eerste jaar op ruim een millioen ponden sterling geraamd wordt, met andere reeds voorhanden middelen te doen dienen tot bestrijding der kosten van den oorlog tegen China. Dit voorstel doende, verklaarde de kanselier der schatkist, dat deze verhooging, ofschoon de aanleiding daartoe in buitengewone uitgaven en voorbijgaande behoeften lag, evenwel geen tijdelijke maatregel was, maar naar de bedoeling des gouvernements ook na den afloop der vijandelijkheden tegen China bestaan zou blijven. » Deze verhooging der belasting op de

sterke dranken voorstellende — zeide de minister Gladstone — gaat Harer Majesteits gouvernement uit van hetgeen het als het erkende en geregtigde, en tevens als het ware en gezonde beginsel voor het belasten van dat bijzondere artikel beschouwt. Het beginsel, hetwelk ik bedoel, is dat de sterke dranken een artikel uitmaken, van welks verbruik eene zoo groote bijdrage voor de schatkist dient te worden geheven, als daarvan maar bij mogelijkheid te verkrijgen is. Zoo is het niet met andere artikelen gesteld, bij voorbeeld met thee en suiker: deze belastende, tracht men de consumtie daarvan te bevorderen zoo veel als met het verkrijgen van het voor de schatkist benoodigde geld kan zamengaan. Bij het belasten der sterke dranken daarentegen heeft men veel eer ten doel, het verbruik daarvan te beperken zoo veel kan geschieden zonder het verkrijgen der begeerde bijdrage voor de schatkist te beletten. Want men zou dwalen, als men meende dat men de opbrengst der belasting op het gedistilleerd naar goedvinden zou kunnen doen toenemen wanneer men maar besloot het bedrag der belasting hooger te stellen. De vraag is, hoe veel belasting het artikel kan dragen zonder dat het doel der belasting verijdeld worde, ten eerste door vervalsching en ten tweede door sluikerij."

Uit de door den heer Gladstone medegedeelde opgaven blijkt, dat de uitgaven voor den Chineschen oorlog, welke ten laste van het loopende dienstjaar komen, en waaronder ook de reeds betaalde sommen gerekend zijn, alsmede eenige achterstallen van den vorigen oorlog tegen China, te zamen bijkans zes millioen ponden sterling of 5,850,000 p. st. bedragen.

— Den 16den dezer is het algemeene congres van beoefenaren der statistiek te Londen door Z. K. H. Prins Albert, den gemaal van Koningin Victoria, met eene redevoering geopend. De heer Milner Gibson, het hoofd van het Engelsche ministerie voor handelszaken, is met de leiding van de beraadslagingen der vergadering belast. Dit is de vierde bijeenkomst van dien aard; de vorige zijn in 1853, 1855 en 1857 te Brussel, Parijs en Weenen gehouden. Het congres heeft niet enkel het verzamelen van statistieke opgaven ten doel; zijn streven is vooral, meer eenparigheid en stelselmatigheid te brengen in de nasporingen, waardoor die opgaven verkregen worden, opdat zij voor alle landen waarde hebben en er vergelijkingen tusschen de opgaven betreffende de verschillende rijken kunnen gemaakt worden. De gouvernementen van Oostenrijk, Beijeren, Belgie, Brazilie, Denemarken, Frankrijk, Hamburg, Lubeck en Bremen, Hannover, Nederland, Mecklenburg, Pruissen, Rusland, Saksen Coburg en Saksen Meiningen, Spanje, Zweden en Noorwegen, Zwitserland, Turkije, de Vereenigde Staten van Noord-Amerika, alsmede de regeringen van eenige Britsche kolonien hebben gelastigden naar het congres gezonden.

De eerste bijeenkomst was talrijk bezocht. Er was ook een neger, wiens gelaatskleur iemand van onvermengd Afrikaansch bloed aanwees, de heer Delany, de zaakgelastigde der republiek Haïti. Lord Brougham, de grijze bestrijder van slavernij en slavenhandel, dien volbloed-neger ziende, rigtte plotseling het woord tot den heer Dallas, den gezant der Vereenigde Staten, ambtshalve niet enkel maar ook van harte eenen verdediger van de instelling der slavernij, en zeide: » Mijn vriend, de heer Dallas, zal het mij, hoop ik, niet ten kwade duiden, als ik hem doe opmerken, dat er hier onder de leden van het congres een neger tegenwoordig is, opgekomen om hem in deze vergadering te ontmoeten." Deze uitval deed luid gelach en groot gejuich opgaan. Toen het weder stil geworden was, stond de heer Delany op en zeide: » Ik moet zijne lordschap, die altijd een trouw vriend van den neger is geweest, voor zijne opmerking danken. Ik wil hierbij maar één woord voegen: ik kan aan de vergadering de verzekering geven, dat ik waarlijk een mensch ben." De heer Dallas bleef zitten en zweeg.

— De *Morning Post*, lord Palmerstons orgaan, zegt in haar nommer van eergisteren, dat de Turksche overheden zich in Syrie welligt traag en flaauwhartig betoond hebben, maar twijfelt of haar iets ergers kan worden ten laste gelegd.

Verder zegt het blad, dat er in Syrie eigenlijk niet van eene vervolging der Christenen door de Mohammedanen sprake kan zijn, daar de Drusen afgoden aanbidden en door de Turken niet als Mohammedanen worden erkend, en daar met de Christenen tevens de onder hen aanwezige Mohammedanen vermoord zijn geworden.

Ook zegt de *Post*, dat de eerste slagtoffers aan de zijde der Drusen gevallen zijn, en dat er door de priesters van de Maronieten en door rondtrekkende Jesuïten pogingen tot het maken van proselyten zijn gedaan, welke zich gansch niet door bescheidenheid kenmerkten en eer hebben gestrekt om de Drusen nog vijandiger te maken, dan om hen te verzoenen.

SPANJE.

Een ministerieel dagblad van Parijs, *la Patrie*, zegt in zijn nommer van gisteren: » Men weet dat het gouvernement van Keizer Napoleon bij de onderscheidene kabinetten van Europa eenen stap heeft gedaan met het doel om Spanje te doen opnemen onder de groote mogendheden, welke voortaan zes in getal zouden zijn.

» Naar ons verzekerd wordt, schijnen de tot dus ver ontvangen narigten aan te duiden, dat die stap, zonder nog tot eene bepaalde beslechting te hebben geleid, in beginsel gunstig zou zijn opgenomen.

» Men verzekert, dat het Madridsche kabinet besloten heeft, twee oorlogsschepen naar de kust van Syrie te zenden.

» De generaal Prim is te Parijs aangekomen; hij is door het Spaansche gouvernement met eene zending van militairen aard belast."

Het katholijke *Journal de Bruxelles* zegt: » De verheffing der oude katholijke monarchie van Karel V en Philips II zou niet anders dan een regtvaardige en wijze stap van Europa zijn; want klaarblijkelijk zijn in het onderlinge overleg der mogendheden tot nog toe de regten der Latijnsche volksstammen geschonden, hetgeen maar al te dikwijls nadeel aan het politieke evenwigt der wereld heeft gedaan. Met deze zaak wordt de komst van den generaal Prim te Parijs in verband gebragt."

— Hoewel het Fransche gouvernement aan dat van Spanje vele blijken van welwillendheid geeft, heeft in Spanje het gerucht hier en daar ingang kunnen vinden, dat Keizer Napoleon heimelijk omging met een plan om zijn rijk door toevoeging van Spaansch grondgebied uit te breiden. Een bij de *Indépendance Belge* ontvangen schrijven uit Madrid van den 10den dezer zegt: » Gisteren en heden waren aan onze beurs uiterst ongerijmde geruchten in omloop; er was steeds sprake van vermeende zendelingen, welke door het Fransche gouvernement naar de Baskische provincien, Arragon en Catalonie zouden gezonden zijn, om er de gemoederen der bevolking gunstig te stemmen voor eene aanhechting, welke toch in de daad eene onmogelijkheid is."

BELGIE.

De Belgische Kamer van Vertegenwoordigers heeft in hare zitting van gisteren een adres aan den Koning aangenomen, waarin onder anderen het volgende voorkomt: » Er zijn politieke misdaden, waarvoor verlichte natiën niet behoeven te vreezen. Te midden van Europa's tegenwoordige beschaving zijn er geene gouvernementen welke al wat door het geweten der menschen ontzien wordt, met voeten treden.

» In onzen tijd gaat men niet het bloed der volken verkwisten om eenen troon te veroveren, rondom welken millioenen menschen zich met eerbied en erkentelijkheid scharen. Thans pleegt men geene moordaanslagen aan eene nationaliteit vol leven, en sterk door het gevoel van haar regt, door de algemeene hoogachting, door de plegtige verbindtenissen van gansch Europa."

NASCHRIFT.

LONDEN, 19 Julij. Reuters agentschap deelt een berigt mede, volgens hetwelk een Fransch fregat de stad Zanzibar (op Afrika's Oostkust) gebombardeerd zou hebben ten gevolge van de weigering des Imams om de van hem verlangde concessien te bewilligen. Na het bombardement en de landing eener afdeeling gewapende zeelieden zou de Imam in onderwerping gekomen zijn.

LONDEN, 19 Julij. Lord Clyde, de gewezen opperbevelhebber van het Britsche leger in Indie, is in Engeland teruggekomen.

Op het gastmaal van den lord meyer van Londen heeft lord Palmerston de vrijwilligers, en lord John Russell de stad Londen geprezen, maar zijn geene politieke vraagstukken regtstreeks of zijdelings aangeroerd.

PARIJS, 19 Julij. De *Moniteur* deelt een schrijven mede, hetwelk de Sultan ter zake van de gebeurtenissen in Syrie aan den Keizer gerigt heeft. De Sultan zegt daarin dat hij er prijs op stelt dat de Keizer wete, met hoe diep leedwezen hij die gebeurtenissen vernomen heeft, en hem wenscht te overtuigen dat alle middelen zullen worden aangewend om de orde en veiligheid in Syrie te herstellen, de schuldigen zonder aanzien des persoons te straffen, en aan allen regt te doen wedervaren. Hij geeft voorts te kennen dat hij, ten einde er geen twijfel aangaande de bedoelingen van zijn gouvernement kunne bestaan, die gewigtige zending heeft toevertrouwd aan zijnen minister van buitenlandsche zaken, wiens beginselen en denkwijze aan den Keizer bekend zijn.

— Berigten uit Napels van den 17den brengen eene nadere verklaring van de botsing welke er den 15den tusschen de gewapende magt en het volk heeft plaats gegrepen. De aanleiding daartoe is gegeven door soldaten van de koninklijke garde, die onder het geroep van leve de Koning! weg met de constitutie! door de straten trokken. Ten gevolge van de tusschenkomst des Konings in eenen voor de constitutie gunstigen zin hebben de ministers er in bewilligd om hunne portefeuilles te behouden.

De *Opinione Nazionale* geeft berigten uit Messina van den 15den, volgens welke Garibaldi zich met 3000 man [illegible] bij den generaal Medici gevoegd zou hebben. Van den anderen kant [illegible] de generaal Bosco met 4000 man en 3 kanonnen Messina verlaten. Men zag elk oogenblik een gevecht te gemoet.

Brieven uit Konstantinopel van den 11den houden in, dat Fuad-Pascha den volgenden dag zou vertrekken.

BERLIJN, 18 Julij. Volgens geruchten zou den 25sten dezer te Töplitz eene zamenkomst van den Keizer van Oostenrijk en den Prins-Regent van Pruissen plaats hebben. Beide de vorsten zouden door hunne ministers van buitenlandsche zaken vergezeld worden.

DRESDEN, 19 Julij. Het *Dresdener Journal* geeft een berigt uit Weenen, volgens hetwelk de Keizer van Oostenrijk in de volgende week te Töplitz eene zamenkomst met den Prins-Regent van Pruissen zal hebben.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

'SGRAVENHAGE, *den* 19*den Julij* 1860.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden zijn voortgezet de beraadslagingen over het wets-ontwerp betrekkelijk den aanleg van spoorwegen voor rekening van den Staat, en bepaaldelijk over art. 1 met het daarop door de heeren Thorbecke c. s. voorgestelde amendement.

Vooraf bragten de heeren Oomen, Mesonides en de Bieberstein namens de commissie voor de verzoekschriften eenige verslagen uit, over in hare handen gestelde adressen betrekkelijk de spoorwegwet.

De heer van der Linden behandelde de vragen of staatsspoorwegen te verkiezen waren boven die door particulieren aangelegd, of de eerste al dan niet beter of goedkooper waren dan de vorige, en of er eene goede contrôle op hun beheer in te stellen was. Uit den loop der behandeling van dat wets-ontwerp, en om andere redenen, kwam hij tot de conclusie dat er geen staatsspoorwegen moesten aangelegd worden wanneer andere waren te bekomen. Hij kon niet toegeven dat Nederland het rijk zou zijn hetwelk staatsspoorwegen noodwendig behoefde: de eigenaardigheid van ons land brengt zoodanige voorkeur niet mede. Als men dus de keus had, dan moest men geconcessioneerde boven staatsspoorwegen nemen. Daarop geen tegenspraak wachtende, zelfs niet van dit Ministerie, dan vroeg hij of, als geene spoorwegen bij concessie te verkrijgen waren, de bezwaren tegen de staatsspoorwegen zoo groot waren, dat alsdan geene spoorwegen zouden te bekomen zijn. Die vraag zou niemand toestemmend beantwoorden; maar moest men daartoe overgaan, dan moest men van dat slechtere slechts het hoogst noodige nemen. En nu kwam hij tot eene andere vraag: of de toestand aldus was, dat men de keuze van het slechtere moest doen, omdat men het betere niet bekomen kon? Die vraag moest men bedaard zonder inmenging van politieke beschouwingen behandelen; dat lag in zijnen weg niet voor deze aangelegenheid alleen; maar voor

alle wets-ontwerpen bij welker onderzoek men personen van zaken moest afscheiden. Op het beginsel, in die laatste vraag gelegen, was de verdediging van het wets-ontwerp gegrond. Maar men had daarbij niet aangetoond dat er geen uitweg was; hij had geen betoog vernomen dat men tot staatsspoorwegen moest overgaan. Wel erkende hij dat er behoefte aan spoorwegen was, maar hij achtte die niet zoo groot, dat de zaak niet behoorlijk onderzocht kon worden. De Minister van Finantien echter erkende die behoefte niet in die mate gelijk hij; deze had daaromtrent andere gevoelens, blijkbaar uit diens redevoeringen, gehouden als lid der Kamer bij de behandeling van het vorig wets-ontwerp. Dat de bestaande behoefte niet was vervuld, was de schuld der Regering. Tal van aanvragen om concessien waren overgelegd: het had moeten bewezen worden dat geene concessionarissen op goede voorwaarden te bekomen waren. Hij wilde in geen onderzoek treden omtrent de langzame afdoening van zaken ten deze in vroegeren tijd: maar hij herinnerde aan de sedert 1857 achtereenvolgens aan aanvragers in den weg gelegde moeijelijkheden; concurrentie was niet geopend geweest, geen wets-ontwerp daaromtrent ontworpen enz.; de Regering had zijns inziens veel gedaan dat tot den aanleg van staatsspoorwegen leiden moest. Bij de behandeling van het vorige wets-ontwerp was het Ministerie als in twee deelen gesplitst, hetgeen nadeelig op den uitslag gewerkt had. Thans was het Ministerie opgetreden, dat de staatsspoorwegen voordroeg; was dit geschied, het was niet de schuld van particulieren maar van de Regering zelve. Eene ernstige proef moest er genomen worden om tot het vorig stelsel terug te komen: dit achtte hij in het belang van het land, in het belang van 's lands finantien, van eene goede contrôle, van de particuliere nijverheid en wat dies meer zij. Om al die redenen was hij voor het amendement gestemd. Hij meende dat het in alle opzigten aannemelijk was, en kwam op tegen de redeneringen van den heer de Kempenaer die gisteren verklaard had, dat het daarin gelegen beginsel tegen het beginsel van de wet was, dat het voorstel onvolledig en onuitvoerbaar was. Hij zag ook niet in dat op de aanneming van het amendement, de intrekking der voordragt moest volgen. Met leedwezen had hij de bedreiging dienaangaande van den Minister van Binnenlandsche Zaken vernomen; dat achtte hij een breken van het gemeen overleg en onverantwoordelijk. Volgens de voorstanders van spoorwegen was er zekerheid omtrent de uitvoering van het werk; dit moest hij tegenspreken; het nemen van initiatief, en het aannemen van motien van orde zou, meende hij, niet helpen. De geschiedenis der regeling van de suiker-contracten en de weigering van het verleenen van concessie voor den aanleg van eenen spoorweg van de residentie naar Gouda enz., had dit voldoende geleerd. Eenige motie van orde, vreesde hij, zou op het Kabinet geenen invloed uitoefenen; en hij zag daarin geen middel om deze zaak te bevorderen. Ten slotte vroeg hij inlichtingen omtrent het jaarlijksch cijfer van 10 millioen op de begrooting in verband met de aanbestedingen van het gansche werk, en omtrent de meening der Regering aangaande de exploitatie der wegen na den aanleg.

De heer Delprat bestreed het amendement voornamelijk op de reeds door anderen aangevoerde gronden; ook meende hij dat, in verband daarmede, art. 2, de lijnen aangevende, zou moeten veranderd worden. De vaststelling der lijnen was eene allermoeijelijkste taak; nam men het amendement aan, dan moest men de rigting der lijnen in bijzonderheden vaststellen, hetgeen niet behoefde zoo het beginsel van art. 1 der Regering werd goedgekeurd. Staande de vergadering achtte hij het bijna onmogelijk tot een zoo in alle deelen aangegeven stelsel van lijnen, dat ieder zou voldoen, te komen. Op die wijze zou men niet tot eene spoedige afdoening van zaken geraken; en om die redenen zou hij zich voor het stelsel van staatsspoorwegen verklaren. Bezwaren waren aan zoodanigen aanleg wel verbonden, maar niet van zoodanigen aard, om nu, in de bestaande omstandigheden, zich niet voor dat stelsel te verklaren.

De heer van Eynden sprak verder over het amendement. Hij achtte de vergelijking daarvan met eenen dolk, die het wets-ontwerp zou dooden, allezins juist. Hierbij trad hij in eenige beschouwingen tegen de meening van den heer van der Linden, die de bedreiging van den Minister van Binnenlandsche Zaken, dat bij aanneming der wijziging, de wet zou ingetrokken worden, afkeurde, welke verklaring hij daarentegen allezins natuurlijk vond. Wat het amendement zelf betrof, zoo verwonderde hij zich over de onderteekening van sommige mede voorstellers: onder anderen was dit het geval met die van den heer Wintgens, die, blijkens vroeger gehouden redevoeringen, de staatsspoorwegen niet zoo op den achtergrond had gesteld, als in het amendement geschiedde. Ook de heer Duymaer van Twist had zich vroeger niet tegen den aanleg van staatsspoorwegen verklaard. In den loop der discussie waren de eischen der wetenschap bijzonder aangedrongen; dit had ook in andere opzigten plaats en in zoo ver verwonderde hij zich daarover niet; maar hij moest betwijfelen of die wetenschap zonder raadpleging der ervaring wel zou te vertrouwen zijn. Onder anderen had men te kennen gegeven dat de staatsspoorwegen doodend voor de particuliere industrie in Nederland waren; eene bewering, die hij uit het gebeurde met den Rhijnspoorweg niet toegeven kon. Ten tweede had men tegengeworpen dat staatsspoorwegen te weinig zouden opbrengen: hetzelfde ondertusschen had zijns inziens plaats bij kanalen, doorgravingen enz. In Frankrijk, had men gezegd, waren geen staatsspoorwegen aangelegd, ook dit moest hij tegenspreken: hij geloofde daarenboven dat op staatsspoorwegen ook genoegzaam toezigt zou gehouden worden, gelijk in Belgie plaats vond. Ten slotte verklaarde hij het met den heer Wintgens eens te zijn, die vroeger had te kennen gegeven, dat de Regering niet altijd naar de insigten der Kamer moest handelen maar zelfstandig behoorde te werk te gaan.

De heer Wintgens beantwoordde den vorigen spreker, en toonde aan dat de door dezen aangehaalde woorden uit zijne vroegere redevoeringen juist waren te beschouwen als eene toelichting van het nu voorgestelde amendemert. Hij was altijd van meening geweest dat de aanleg door particuliere industrie geschieden moest; de exploitatie had hij in het midden gelaten. Hij had eene algemeene mededinging willen opengesteld zien, om daarna in overleg te treden met diegenen welke bleken voldoende kapitalen te bezitten. Daarna verdedigde hij den inhoud van het door hem mede onderteekende amendement; bleek het, zeide hij, dat de krachten der particulieren te kort schoten, alsdan kon het thans door de Regering voorgedragen stelsel aangewend worden.

De heer de Brauw verklaarde geen onbepaald tegenstander van staatsspoorwegen te zijn; den aanleg van spoorwegen door middel van particulieren achtte hij echter beter. Uit den aard der zaak waren deze laatste goedkooper te verkrijgen; duurder werk door den Staat te leveren was daarom nog geen beter werk. Ook verkoos hij de laatste omdat de Staat alsdan minder kapitaal had in te leggen; de grondslagen der berekeningen van den Minister van Binnenlandsche Zaken nam hij tot de zijne, maar hij kwam tot andere uitkomsten, die niet ten voordeele van het stelsel van staatsspoorwegen waren, gelijk hij in bijzonderheden naging. Aanleg van spoorwegen bij wege van concessie was dus reeds om finantiele redenen verkieslijk boven andere; daarvoor werd oeconomischer gewerkt, en zoo er minder goed toezigt op gehouden wierd, dan had de Staat het middel in handen om daarin te voorzien. Men had beweerd, dat bij het stelsel van concessien oneerlijke handelingen konden plaats hebben: dit wilde hij gaarne toegeven; maar dit kon ook plaats hebben bij zaken die van staatswege ondernomen werden; een deugdelijk toezigt van den kant der Regering zou de daaraan verbonden bezwaren kunnen opheffen. Zeer veel bedenking had hij tegen het denkbeeld van exploitatie van spoorwegen door den Staat, die na den aanleg van zelve volgen moest, terwijl ook uit de Memorie van Toelichting bleek, dat de Regering van den aanvang af die meening was toegedaan. Hij wenschte de kwade gevolgen aan exploitatie door den Staat verbonden te vermijden, en daartoe had hij het amendement mede onderteekend, waardoor, zoo het aangenomen wierd, de afdoening der zaak wel uitgesteld, maar niet afgewezen werd. Hij voor zich had vertrouwen genoeg in de particuliere industrie om te verwachten dat de proef wel slagen zou.

De door de heeren de Kempenaer en Delprat tegen het amendement ingebragte bedenkingen nam hij ten slotte achtereenvolgens op, beantwoordde die, en kwam tot de slotsom dat de aanneming van het amendement niet behoefde te leiden tot intrekking van het wets-ontwerp. Aan het einde zijner redevoering preciseerde hij het karakter van het amendement: hij zag daarin geene politieke strekking; hij ten minste erkende volmondig, dat, alhoewel hij geen vertrouwen stelde in het Kabinet, en bepaaldelijk niet in het hoofd daarvan, hij echter elke wet zou aannemen, die van dit ministerie kwam, zoo hij die aannemelijk vond. Dit was met dit wets-ontwerp het geval niet; zag men in het amendement eene politieke strekking, hij van zijne zijde zou dan kunnen aannemen, dat de voordragt eene poging was om aan de spoorweg-agitatie een einde te maken.

De heer Mackay gaf den indruk op welken de loop der beraadslagingen op hem gemaakt had, en releveerde eenige bedenkingen en uitdrukkingen van sommige redenaars. Meer bepaald beantwoordde hij den heer Betz; hij kon dezen niet toegeven dat de proef van den aanleg van spoorwegen door particulieren met belofte van subsidie nog eens moest genomen worden: de geschiedenis der zaak bewees genoeg dat die weg reeds gedeeltelijk was ingetreden. Voor hem wogen de bezwaren van beide stelsels tegen elkander op: in beide waren finantiele bezwaren gelegen; waren de particuliere spoorwegen zuiver particuliere ondernemingen als in Engeland, dan zou hij geheel tegen staatsspoorwegen gestemd zijn; dat was echter het geval nu niet. Eene andere bedenking was geweest dat men nu had voorgesteld een spoorwegnet voor rekening van den Staat aan te leggen: hij geloofde echter dat men, ten gevolge van de wijze waarop de zaak van den aanvang af behandeld was, tot zoodanig zamengesteld voorstel had moeten komen, welk stelsel men ook aannam; men verkeerde nu in een toestand dat enkele lijnen niet meer voldoen zouden. Het groot aantal aanvangspunten, dat velen tegenstond, had voor hem geen bezwaar. De behoefte aan de spoorwegen was naar zijne overtuiging zoo dringend, dat men aan den algemeenen wensch hieromtrent moest voldoen. Voorts kon hij, over het amendement sprekende, zich niet vereenigen met de ten voordeele daarvan uitgebragte meeningen; maar verklaarde vele der daartegen geopperde bezwaren te moeten aannemen. Beter achtte hij de wet af te stemmen, dan te trachten daarin zoodanige wijziging te brengen. Zich op een onzijdig standpunt bevindende zou hij de wet aannemen, daar men hem niet bewezen had dat zij onaanneembaar was: wierd zij afgestemd, en mogt een ander Ministerie eene wet tot aanleg bij concessie voorstellen, ook deze zou hij kunnen goedkeuren, zoo die concessie slechts goede bepalingen inhield. Dit zou hij doen, omdat het hem noodig voorkwam spoorwegen te bezitten.

De Minister van Finantien antwoordde op de tegen het artikel gemaakte bedenkingen. Eerst verklaarde hij de redenen te kennen welke hem het vertrouwen van een der leden had doen verliezen; de Kamer die redenen kennende, zou, hij twijfelde daaraan niet, zijne handelwijze billijken, die dat vertrouwen had doen verloren gaan.

Den heer van der Linden merkte hij op, dat deze verkeerdelijk opgevat had de vroeger door hem uitgesproken redevoeringen, en deed den waren zin daarvan verstaan. Vervolgens trad hij in beschouwingen over het voorgedragen amendement en de daarbij gevoegde toelichtingen van den heer Thorbecke. Omtrent hetgeen over dit onderwerp in Frankrijk en Duitschland gebeurde, gaf hij eenige bijzonderheden op, en deed daarbij uitkomen, dat in het eerste land de bijzondere maatschappijen zoo veel mogelijk vereenigd werden, en in het laatste pogingen gedaan worden, om de particuliere spoorwegen in het bezit van den Staat te brengen. In Belgie was men overtuigd van het voordeel van het behoud van staatsspoorwegen, zoodat men zich in den laatsten tijd verzet had tegen het denkbeeld om deze onderneming in handen van particulieren over te brengen, gelijk hem ook uit berigten van hooggeplaatste personen uit dat land bleek. Kanalen, wegen, enz. waren, gelijk men gezegd had, door particulieren aangelegd: dat was, meende hij, niet aldus; daar op enkele uitzonderingen na dergelijke werken door den Staat, de provincie, de gemeenten tot stand gebragt waren. Het betoog tegen den aanleg van staatsspoorwegen van den heer Thorbecke kon, meende hij, niet gemeend zijn, of het amendement was eene poging om deze Kamer in eene hinderlaag te brengen. Wierd het amendement aangenomen dan was het te voorzien dat over een jaar dezelfde discussie als de tegenwoordige zou plaats hebben. Dat betoog was daarenboven onvolledig en eenzijdig; kunstmatig had men zich onthouden van de gronden aan te geven die ten voordeele van den aanleg van staatsspoorwegen aan te geven waren, en die waren volledig in de gewisselde stukken ontwikkeld. Op deze wilde hij alsnog wijzen. Staatsspoorwegen sloten ten eerste de inmenging van vreemden uit; geene vreemden mogten in het bezit van ondernemingen als de hier bedoelde zijn, en dat om verscheiden redenen. Een klein land was niet bij een groot rijk te vergelijken, het eerste kan niet verduren wat het laatste vermag; de invloed van groote vereenigingen zou zich bij ons te sterk doen gevoelen; reeds ondervond men dit; men behoorde daartegen dus op zijne hoede te zijn. Een ander voordeel van staatsspoorwegen was de tariefsverlaging en het belang van handel en nijverheid, als het buitenland daarop drong of andere redenen dit geboden.

Het amendement verder beoordeelende, zeide de Minister dat, zoo het al niet strekte om de wet te vernietigen, het dan nog een bederf

van het ontwerp zou zijn. Het daarbij beoogde doel zou niet bereikt worden; sedert 1856 was de deur voor de particuliere industrie wijd opengezet; aan vele concessien was geen gevolg gegeven; ook de met het vorig wets-ontwerp bedoelde zou in de uitvoering moeijelijkheden hebben ondervonden, en het benoodigde geld niet gevonden zijn; ook de later opgekomen aanvragers zouden evenmin het vereischte kapitaal bekomen hebben. Hierbij trad hij in eenige bijzonderheden omtrent het gebeurde tusschen hem en de heeren Bredius, van Reesema en Riche, bij gelegenheid eener aan deze verleende audientie. Uit die bijzonderheden bleek, dat hij, wel verre van de hem overgelegde stukken ongelezen te hebben ter zijde gelegd, gelijk in dagbladen geklaagd was, integendeel daaruit bemerkt had dat zij het benoodigde geld, gelijk zij beweerden het geval te zijn, niet gevonden zouden hebben. Hij was overtuigd dat met het middel van concessie geene spoorwegen aan het land te bezorgen waren. In het amendement was daarenboven een gewigtig punt overgeslagen; daarin toch werd het stilzwijgen bewaard omtrent mededinging of verzekering van kapitalen; dit was juist eene grief tegen het vorig wetsontwerp, door de tegenstanders van staatsspoorwegen ingebragt. Den weg van het amendement volgende, zou de Regering, zoo hij meende, niet voor Mei aanstaande eenen uitslag van deze proefneming kunnen mededeelen, en aldus de afdoening der zaak lang verschoven blijven.

De heer Thorbecke beantwoordde de tegen het amendement geopperde bedenkingen. Aan hen, die gewild hadden dat men liever de wet afstemde, dan de wijziging in de wet te brengen, deed hij opmerken dat het zijns inziens constitutioneel was, bij afkeuring, voor te dragen, wat men zelf beter keurde. Het uitstel van eenige maanden achtte hij belangrijk genoeg toe te staan, om iets beters te verkrijgen. De wijziging, had men gezegd, zweeg van mededinging en verzekering van geld; hij geloofde dat het de zaak van het Gouvernement was, de ingekomen aanvragen tegen elkander te doen dingen. Verder verdedigde hij zich op dat punt zijner eerste rede, waar men hem had verweten de gronden ten voordeele der staatsspoorwegen van Regeringswege aangevoerd, te hebben verzwegen. Hij achtte die beschuldiging niet juist; hij had ze echter, dit erkende hij, niet alle doen gelden, evenmin als men al zijne gronden ten voordeele van het andere stelsel had beantwoord. Wat men hem omtrent zijne opmerkingen, aangaande den aanleg van kanalen en andere werken hier te lande had geantwoord, was mede niet juist, evenmin als de bewering dat hij zich vergist zou hebben met zijne opmerking dat in de eerste 17 jaren in Belgie de ontvangsten der staatsspoorwegen beneden de uitgaven waren gebleven: dit bleek toch genoeg uit het door hem geraadpleegde werk van den heer Malou. Het beheer der staatsspoorwegen in Belgie zou, volgens de meening van deskundigen in dat land, zich moeten oplossen in eene groote maatschappij. De Minister van Binnenlandsche Zaken had in rekening gebragt den eigendom dien de Staat van den aangelegden weg had; hij voor zich hechtte daaraan niet, en zag het gevaar niet in van het bestaan eener maatschappij die de zaak ondernam waarop de Regering gewezen had. Het slot van het amendement verdedigde hij; bleek het dat geene spoorwegen bij concessie te verkrijgen waren, dan kon men tot het andere stelsel overgaan: wat nu werd voorgedragen bood hem geene waarborgen aan.

De heer Dirks beantwoordde de door den heer van der Linden geopperde bedenkingen tegen zijne meening dat het regt van initiatief en motien van orde de uitvoering dezer wet zou bevorderen. Hij voor zich meende dat die bedenkingen niet juist waren, geloovende hij alsnog dat hetgeen hij te dezen opzigte gezegd had, niet wederlegd was.

De heer Heemskerk Azn. beantwoordde den heer Thorbecke op het punt van diens rede dat de Belgische spoorwegen in de eerste 17 jaren met betrekking tot de ontvangsten beneden de uitgaven waren gebleven. Het was hem nu gebleken dat die spreker de juiste bescheiden niet voor oogen had gehad; ware dit het geval geweest dan zou deze, naar zijne overtuiging, tot andere uitkomsten in diens berekeningen gekomen zijn.

De heer Thorbecke zeide van zijne zijde het laatst gekomen compte rendu, waarop door den vorigen spreker gewezen was, te zullen nagaan. Voor het oogenblik moest hij onder het oog brengen dat de berekeningen, gelijk zij voorgedragen waren, hem nog niet overtuigden van het voordeel door staatsspoorwegen boven andere in Belgie aangebragt.

De heer van Heukelom trad van zijne zijde daarna in eenige beschouwingen betreffende het onderwerp door den heer Heemskerk Azn. tegen den heer Thorbecke behandeld. Daarna gaf hij zijne gevoelens te kennen over de al of niet wenschelijkheid van den aanleg van staatsspoorwegen. Een paar dagen geleden had hij zijne bevreemding aan den dag gelegd over de handelwijze der Regering die staatsspoorwegen voorstond, en zich met concessionarissen tracht te verstaan omtrent de doorgraving van Holland op zijn smalst, omtrent welk onderwerp hij inlichtingen gevraagd maar niet bekomen had. Het grootste bezwaar had hij tegen dat artikel van de wet, waarbij in het onzekere werd gelaten of de exploitatie van staatswege zou plaats hebben al dan niet. Zoo lang hij niet verzekerd was dat dit niet zou plaats hebben, zou hij zich tegen den aanleg van staatsspoorwegen verklaren.

Daar niemand meer het woord verlangde, werden de beraadslagingen gesloten verklaard, en het amendement des heeren Thorbecke c. s. in stemming gebragt, dat daarbij met 46 tegen 25 stemmen verworpen werd, waarna het artikel zelf in stemming gebragt, werd aangenomen met 48 tegen 23 stemmen.

Voor het amendement der heeren Thorbecke c. s. verklaarden zich de heeren: Heemskerk Bzn., Olivier, Hoynck van Papendrecht, van Wintershoven, van Zuylen van Nyevelt, Poortman, van Hoëvell, van der Poel, Idzerda, van Bosse, ter Bruggen Hugenholtz, Duymaer van Twist, van der Linden, Dommer van Poldersveldt, Gevers Deynoot, Wybenga, van Goltstein, Kingma, Thorbecke, de Brauw, Dullert, Hengst, de Bieberstein, Wintgens en Betz.

Tegen hebben gestemd de heeren: Wichers, de Poorter, Oomen, Poolman, Schimmelpenninck, Heemskerk Azn., Reinders, Delprat, Lycklama à Nyeholt, Jespers, Nolthenius, van Heukelom, de Lom de Berg, Dirks, Storm van 's Gravesande, Mensonides, van Foreest, Taets van Amerongen, van Franck, Beens, van Lynden, Kien, Bots, Hoekwater, Westerhoff, van der Veen, Mackay, van Asch van Wijck, Hoffman, de Raadt, de Kempenaer, van Voorthuysen, Slicher van Domburg, van Nispen van Sevenaer, van Heiden Reinestein, van Eck, Meylink, Zylker, Meeussen, Sloet tot Oldhuis, Luyben, Strens, Begram, van Dedem, Elout van Soeterwoude en de Voorzitter.

De uitslag der stemming van art. 1 van het wets-ontwerp was deze: dat de leden die voor het amendement waren, tegen het artikel stemden, met dit onderscheid dat de heer van Heukelom zich tegen, en de heeren Idzerda, Wybenga en de Bieberstein zich vóór het artikel verklaarden.

Op morgen zal de beraadslaging worden voortgezet.

De heer Schimmelpenninck herinnerde in deze zitting aan de in een ander werelddeel voorgevallen treurige gebeurtenissen, waarbij Nederlandsche belangen schijnen betrokken te zijn. Bij de moordtooneelen, waarbij honderden Christenen om het leven werden gebragt, zou ook de Nederlandsche consul als slagtoffer gevallen zijn. Engeland en Frankrijk hadden besloten in deze omstandigheden tusschen beide te komen. Mogt het zich bevestigen, dat de Nederlandsche consul werkelijk was vermoord, dan achtte hij het wenschelijk, dat ook Nederland zich aansloot om de handelingen der regeringen van beide bedoelde rijken te ondersteunen. Dien ten gevolge vroeg hij verlof om van den Minister van Buitenlandsche Zaken inlichtingen te verzoeken op de volgende vragen:

1°. of de Nederlandsche Regering kennis draagt van het vermoorden van haren consul te Damascus;

2°. of de Regering maatregelen genomen heeft om de belangen van Nederland te verzekeren en de herhaling van dergelijke gruwelen te voorkomen.

Het gevraagde verlof is aan den heer Schimmelpenninck verleend en besloten den dag voor deze interpellatie nader te bepalen.

Wij zijn door het Departement van Finantien in de gelegenheid gesteld tot de mededeeling van de volgende opgave van de op 15 Julij 1860 in de onderstaande entrepôts aanwezige hoeveelheden ruwe suiker:

Amsterdam	Pond	17,959,400
Rotterdam	»	12,216,262
Schiedam	»	1,276,579
Dordrecht	»	1,353,696
Middelburg	»	3,068,421
Totaal .	Pond	35,874,358

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul op de IONISCHE EILANDEN waren in de havens aldaar gedurende het 2de halfjaar van 1859 *aangekomen:*

4 Nederlandsche schepen uit Nederland, te weten: te Corfu 3 uit Amsterdam en 1 uit Rotterdam;

6 Nederlandsche schepen uit vreemde havens, als: te Zante 1 uit Patras, te Corfu 1 uit Triëst, te Cephalonia 4 uit Triëst;

1 vreemd schip uit Amsterdam te Corfu.

Uit de havens dier eilanden zijn *vertrokken:*

3 Nederlandsche schepen uit Cephalonia naar Nederland, waarvan 2 naar Rotterdam en 1 naar Vlissingen;

7 Nederlandsche schepen (1 in ballast) naar vreemde havens, als: uit Zante 1 naar Falmouth, uit Corfu 1 naar Venetie en 1 naar Patras, 3 naar Smyrna, uit Cephalonia 1 naar Falmouth.

De geheele scheepvaartbeweging over het jaar 1859 tusschen Nederland en de Ionische eilanden had plaats met 16 Nederlandsche schepen (6 minder dan in 1858).

De invoer uit Nederland bestond in 2142 vaten suiker en de uitvoer naar Nederland bedroeg 40 ton olijfolie, 1,572,943 Engelsche ponden krenten.

De geheele uitvoer van de Ionische eilanden in 1859 had eene waarde van L. st. 312,521, ruim de helft minder dan in 1858.

Het jaar 1859 is een der slechtste geweest. De olijfolie-oogst is bijna geheel mislukt, even als in 1858. Corfu en Zante, die in goede jaren 380,000 vaten van 15¾ Engelsche gallons geven, hebben slechts ongeveer 35,000 vaten geleverd. De geheele uitvoer bedroeg 50,069 vaten (2 8,237 minder dan in 1858).

De krenten hebben ook veel door het slechte weder geleden, alsmede de wijnstok en de granen. De oogst van krenten was tamelijk overvloedig, namelijk 26 millioen Engelsche ponden, doch de prijzen waren laag. De uitvoer van krenten bedroeg in 1859 18,235,184 ponden.

De invoer beliep eene waarde van L. st. 804,268 of L. st. 44,524 minder dan 1858. Die van suiker bedroeg 2,564,992 Engelsche ponden (152,607 minder dan in 1858).

Volgens opgave van Zr. Ms. consul te STRALSUND zijn aldaar gedurende het jaar 1859 *aangekomen:*

1 Nederlandsch schip (met lading) uit het Vlie;

6 Nederlandsche schepen (4 in ballast) uit vreemde havens, als: 1 van Londen, 1 van Stettin, 1 van Dundee, 1 van Lübeck, 1 van Warnemunde, 1 van Rendsburg;

6 vreemde schepen uit Nederlandsche havens, waarvan 4 in ballast.

Van daar zijn *vertrokken:*

3 Nederlandsche schepen (met lading) naar Nederlandsche havens, als: 1 naar Amsterdam, 1 naar Rotterdam, 1 naar Holland;

4 Nederlandsche schepen (met lading) naar vreemde havens, als: 2 naar Londen en 2 naar Engeland;

14 vreemde schepen, met lading, naar Nederland.

Te WOLGAST zijn *aangekomen:*

3 Nederlandsche schepen (1 in ballast) uit Nederland, als: 1 van Amsterdam, 1 van Rotterdam en 1 van Groningen;

6 vreemde schepen (1 in ballast) uit Nederland;

21 Nederlandsche schepen, waarvan 15 met bestemming naar Stettin (4 in ballast, uit vreemde havens, als: van Horsens 1, Odensee 1, Randers 1, Londen 2, Denemarken 1, Hamburg 2, Bremen 7, Thistedt 1, Assens 1, Kopenhagen 1, Antwerpen 1, Aarhuus 1, Sonderburg 1.

Van WOLGAST zijn *vertrokken:*

9 Nederlandsche schepen (waarvan 6 met te Stettin en 3 met te Anclam ingenomen lading) naar Nederlandsche havens, als: 2 naar Harlingen, 2 naar Groningen, 5 naar Holland;

11 vreemde schepen, met lading, naar Nederland;

16 Nederlandsche schepen (waarvan 9 met te Stettin ingenomen lading en 6 in ballast) naar vreemde havens, als: 1 naar Denemarken, 1 naar Lübeck, 3 naar Danzig, 2 naar Memel, 1 naar Zweden, 3 naar Engeland, 1 naar Hooksiel, 1 naar Burg, 1 naar Kiel, 2 naar Bremen.

Bijvoegsel tot de *Nederlandsche Staats-courant* van Vrijdag 20 Julij 1860, n°. 170.

WATERHOOGTE IN DE HOOFD-RIVIEREN.

	Rivieren.	Waarnemings-punten.	Rivierhoogte boven of beneden Amst. peil.	Rivierhoogte boven of beneden de nul der oude schaal.	Tijdstip.	In 24 uren. gewassen.	In 24 uren. gevallen.
[illegible]	Boven-Rijn . .	*Keulen*,	+ 38.54	+ 2.69	8 ure	"	"
[illegible]	Waal.	*Nijmegen*,	+ 8.79	+ 2.57	8 "	"	"
[illegible]	Neder-Rijn	*Arnhem*,	+ 8.76	+ 1.85	8 "	"	"
[illegible]	Geldersche IJssel.	*Westervoort*,	+ 9.32	+ 1.95	8 "	"	"
17		*Maastricht*, (brug)	+ 42.50	+ 0.30	8 "	"	0.10
17	Boven-Maas	*Maastricht*, (hoofdsluis)	+ 41.78	"	8 "	"	0.16
18		*Grave*,	+ 5.40	+ 0.55	8 "	0.16	"
19	Nieuwe Maas	*Brielle* H. W.	+ 0.84	"	3 u. 0 m.	0.06	"
		Brielle L. W.	— 0.50	"	11 u. 15 m.	"	"

ADVERTENTIEN.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN.

*** De gewone Audientie van den Minister van Binnenlandsche Zaken zal aanstaanden Zaturdag, den 21sten Julij, niet plaats hebben.

MINISTERIE VAN MARINE.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmaking der *Spaansche Regering*, als:

Havens en lichten op de kusten van *Spanje*.

A. Middellandsche Zee.

1°. *Verlenging van de moelje der haven van Almeria.*

De moelje, welke aldaar in aanbouw is, is in het afgeloopen jaar [illegible] vademen, in de rigting *Zuid* 83° *Oost*, terwijl bij het [illegible] water [illegible] wordt gevonden. De nieuwe moelje, welke [illegible] is op een afstand van [illegible] vademen ten *Westen* van den toren *del Pino*, strekt zich alzoo in eene [illegible] rigting *Zuid* 18° *Oost* op eene lengte van 299 vademen uit.

De kompasstreken zijn regtwijzend.

2°. *Lichttoren op kaap Cala Figuera.* (Eiland Majorka.)

De toren staat op 54 vademen van het zeestrand, op het meest uitstekende gedeelte der kaap, die de westelijke punt van de opening der [illegible] *Palma* uitmaakt.

Het lichttoestel is *catadioptriesch*, 5*de grootte*.

Het licht is *stilstaande*; *wit*, en kan bij gewone helderheid des dampkrings op 12 Engelsche mijlen gezien worden.

Het staat op 39° 27′ 42″ *Noorder breedte*;
en " 8° 46′ 10″ *lengte Oost van San Fernando*;
of " 2° 34′ 10″ *lengte Oost van Greenwich*;

en het is boven den waterspiegel 35,2 mètres en boven den grond 13,8 mètres verheven.

Het [illegible] boog van 293° des horizons.

De toren is flaauw kegelvormig, lichtgeel. De lantaren is achthoekig [illegible], met eene bolvormige kap. De toren staat in het midden der lichtwachterswoning, die een regthoek vormt, mede lichtgeel met groene jalousien.

Het licht wordt ontstoken *den* 31*sten Julij* 1860.

3°. *Lichttoren op het eiland del Aire.* (Zuid-Oost punt van Minorka.)

Op de *zuidpunt* van het eilandje, op de meest uitstekende punt daarvan, 7 vademen van den zeeoever en op circa 5 kabellengten van zijn oostelijk uiteinde, is de toren gebouwd.

Het licht zal den 15*den Augustus* dezes jaars worden ontstoken. Het lichttoestel is van de *tweede grootte*, met *wit licht*, met *verduisteringen van minuut* tot *minuut*; het is op 20 Engelsche mijlen zigtbaar met gewone helderheid des dampkrings en gelegen:

op 39° 47′ 36″ *Noorder breedte*;
" 10° 35′ 28″ *lengte Oost van San Fernando*;
of 4° 23′ 28″ *lengte Oost van Greenwich*.

Het brandpunt is verheven boven het zeevlak 52 mètres en boven den grond 36 mètres.

De lichttoren is flaauw kegelvormig, geelachtig wit. De lantaren is achthoekig met eene *witte* bolvormige kap gedekt; de toren staat omtrent op het midden der lichtwachterswoning, welke een regthoekigen vorm heeft, *wit* met *lichtgele* hoeken, paneelen en toplijst.

B. Noord-Atlantische Oceaan.

Lichttoren op kaap de Cé. (Provincie Corunna).

De toren staat 18 vademen binnen de meest uitstekende punt van de kaap, welke den westhoek der opening van de *reede* van *Corcubion* uitmaakt.

Het lichttoestel is van de 5*de grootte*, met *stilstaand*, *rood licht*, hetwelk op 8 Engelsche mijlen met gewonen staat des dampkrings zigtbaar is. Het is gelegen:

op 42° 54′ 50″ *Noorder breedte*; en
" 2° 57′ 50″ *lengte West van San Fernando*;
of 9° 9′ 50″ *lengte West van Greenwich*;

en het brandpunt 25 mètres boven den waterspiegel en 7,5 mètres boven den grond verheven.

De toren is achthoekig, de kleur die van graniet, waaruit hij gebouwd is, de lantaren *wit*. Hij is gehecht aan het achtergedeelte der lichtwachterswoning, die zich vierkant en *wit* vertoont.

Het licht wordt den 31*sten Julij dezes jaars* ontstoken.

's Gravenhage, den 17den Julij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

BERIGT AAN ZEEVARENDEN.

De Minister van Marine brengt ter kennis van belanghebbenden de navolgende bekendmakingen, als:

Engeland.

1°. *Margate Sand.*

Blijkens bekendmaking van het *Trinity House* te *Londen*, is eene verplaatsing der *Noord-oostelijke Margate-*, en *Oostelijke Margate-boeijen* in meer *Oostelijke rigting*, ten gevolge van den aanwas van het *Margate Sand in die rigting* noodzakelijk geworden; liggende deze boeijen alsnu op de volgende merken en peilingen:

de *Noord-oostelijke Margate-boei* in 8½ vademen, met laag water springgetij, met:

den lagen toren van Moro kasteel even vrij gezien, ten Oosten van den Neptunus-toren, Zuiden;

Margate's ouden kerktoren, de schijnbare lengte der nieuwe kerk vrij ten westen dier kerk Z. Z. W. ½ W.;

de Oostelijke Margate-boei Z. ½ O.;

de Noordelijke spitboei W. t. N. ¾ N.;

het Tongue lichtschip N. W. ¼ W.;

de Oostelijke Magate-boei in 4½ vaden, met:

[illegible] lengte vrij ten oosten van *Margate's Westmolen* Z. W. t. Z.;

Margate's ouden kerktoren, de schijnbare lengte der *Nieuwe Kerk* vrij ten *Oosten* dier kerk Z. W. ½ Z.;

Minster's Oostmolen in een met het West-Einde van het Koninklijk terras (*Royal Terrace*, *Margate*) Z. W.;

de Zuid-oostelijke *Margate-boei* W. t. Z.;

de Longnose-boei, Zuiden;

de Elbow-boei Z. t. O. ½ O.

Noord-Voorland-lichttoren.

Blijkens verdere bekendmaking is na den 4den Junij dezes jaars in de lantaren van den lichttoren van *Noord Voorland* eene *roode strook* licht aangebragt, in de rigting van N. t. W. ½ W. tot N. ½ O, zigtbaar van het *Tongue* lichtschip tot op eene kabellengte Oost van *Margate Sand*.

Deze *strook licht* dient om de schepen in de gelegenheid te stellen bij nacht Oostwaarts van *Margate Sand* te houden.

2°. *Goodwin-Sands.*

Blijkens bekendmaking van het *Trinity House* te *Londen*, is nog eene boei, geschilderd met zwarte en witte verticale strepen, en gemerkt "*North West Goodwin*", geplaatst geworden in 11 vadem, met laag water springgetij, nabij een gedeelte droog zand (*spit of dry sand*) op de Noord-West zijde van het *Goodwin*, op de volgende merken en peilingen:

de *Upper Deal-molen* in een met een wit huis of tweemaal hare lengte regts van *den Tijdbal-toren te Deal* W. t. Z. ¾ Z.;

het einde van het *Rif in de Pegwell-baai*, halfweg tusschen *Minster's molens* N. W ½ N.;

de *St. Lawrence-molen* in een met *St. George kerk*, *Ramsgate* N. N. W. ¾ W.;

het *Gull-lichtschip* W. ½ Z.;

de *Bunt Head-boei* Z. W. t. W.;

de *Goodwin Knoll Boei* N. O. t. O. ¾ O.;

de *Gull-boei* N. t. O. ½ O.

's Gravenhage, den 6den Julij 1860.

De Minister voornoemd,
J. S. Lotsij.

PLAATSELIJKE BESTUREN.

*** De Burgemeester, Strandvonder der gemeente Katwijk, roept voor de *tweede maal* op de regt hebbende op de navolgende opgevischte of gestrande goederen, als: drie vaten Talk, eenige losse Talk, eene Scheepsra, eene Fokseil, Eiken-, Greenen- en Vuren Balken, Greenen Deelen, Schaaldeelen, een oud Anker, eene Scheepsboot, drie Reeptouwen, Touwwerk, stukken van Zeilen, eene Gaffel, oud IJzer en Koksgereedschap, benevens 36 Makreelnetten. De vaten met Talk zijn respectivelijk gemerkt: eene O met eene pijl door het midden en een dubbel kruis, gemerkt 1420; 3. Y. C. 3. C. dubbel kruis, gemerkt 3810; R. S. 13; 3. Y. & C.; dubbel kruis, gemerkt 607; O 1515; dubbel kruis; — op eenige Deelen komen de navolgende merken voor: T H S, 10 × C T T, K, W H S, L P R, S. O. × C. 2., M M, W P, T T, H S, B S, W; eene Balk is gemerkt: '' 537 855 [hier een liggend dubbel kruis] 557, en op de Netten vindt men de teekens: G P of W × W T.

Katwijk, den 18den Julij 1860.

De Burgemeester Strandvonder voornoemd,
G. A. Salomon Huygens.

OPENBARE AANBESTEDING.

Burgemeester en Wethouders der gemeente Schiedam zijn voornemens op Zaturdag den 28sten Julij 1860, des middags ten 12 ure, ten Raadhuize aldaar, in het openbaar aan te Besteden:

het graven van eene Haven, en het bekleeden derzelve met Kaaimuren van Zuilen-bazalt;

het maken en leveren van eene Dubbelde IJzeren Ophaalbrug met Gemetselde Landhoofden; en

het maken van een Gemetseld Riool.

Alles in één perceel.

Zullende het Bestek en de Teekeningen der Aanbesteding van heden af, dagelijks, met uitzondering van de Zondagen, voor de belanghebbenden ter inzage liggen op de Stads-timmerwerf; terwijl inlichtingen te bekomen zijn bij den Gemeente-architect, door wien op Woensdag

den 25sten Julij aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, de noodige aanwijzing zal gedaan worden.

Schiedam, den 12den Julij 1860.

Burgemeester en Wethouders van Schiedam,
L. Knappert.
De Secretaris,
Vernède.

NB. Het Bestek is verkrijgbaar gesteld op de Gemeente-secretarie, tegen betaling van 50 Cents per Exemplaar, en ligt ter visie te Gorinchem in den Hooiwagen; te Hardinxveld en te Sliedrecht in het Regthuis; te 's Gravenhage in het Zuidhollandsche Koffijhuis en in de Nieuwe Stads-herberg; te Rotterdam in het Nederlandsche Koffijhuis en in den Romein; te Delft in den Bolk; te Dordrecht bij Zahn in het Koffijhuis; te Vianen in het Zwijnshoofd; te Amsterdam in het Poolsche Koffijhuis; en te Arnhem in de Harmonie.

OPROEPING.

Ter uitvoering van het door den raad der gemeente Goes, bij besluit van den 11den April 1853 gearresteerd plan van vereevening en vernietiging der Obligatien der gevestigde schuld ten laste dezer gemeente, welk plan in de *Goessche courant* van 2 Junij 1853 is opgenomen, worden door Burgemeester en Wethouders van dezelfde gemeente, de houders der voorzeide Obligatien uitgenoodigd, om in de maanden Augustus en September dezes jaars, aan den Burgemeester schriftelijk aangifte te doen van de Obligatien, met opgave van dagteekening, nommer en bedrag van het kapitaal, welke zij genegen zullen zijn in den loop dezes jaars, tegen contante betaling van 30 per cent van de Obligatien wegens achterstalligen interest, loopende ad 1 per cent, welke volnit betaald wordt, en die vóór alle anderen zullen afgelost worden; en van de overige Obligatien (waarvan de interest met 1/3 betaald wordt) die uitgegeven ten intereste van 2 per cent met 20 ten honderd; die ten intereste van 2½ met 25 ten honderd; die ten intereste à 3 per cent met 30 ten honderd; die ten intereste à 3½ per cent met 35 ten honderd; die ten intereste à 4 per cent met 40 ten honderd, en aanbetaling van den interest tot het einde van dat jaar, uit de gemeentekas te doen aflossen; en welke daden in de aflossing of uitloting ter aflossing zullen worden begrepen.

De biljetten van aangifte zijn gratis verkrijgbaar ter secretarie dezer gemeente.

Zullende deze advertentie worden geplaatst in de *Staats-, Middelburgsche* en *Goessche couranten.*

Gedaan ten raadhuize van Goes, den 14den Julij 1860.

Burgemeester en Wethouders van Goes,
M. P. Blaauboer.
De Secretaris,
H. C. Pilaar.

NEDERLANDSCHE HANDELMAATSCHAPPIJ.

De Directie brengt, op uitnoodiging der Javasche Bank, hiermede ter kennis van de zoo hier te lande als elders gevestigde aandeelhouders in het primitive kapitaal dier Bank, ten bedrage van Twee Millioen Gulden, dat, in verband met Art. 6 van het in dato 22 November 1859, *Indisch Staatsblad*, n°. 98, vastgestelde Octrooi en Reglement, het volgende besluit door den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië, in dato 18 Mei jl., n°. 5, is genomen betreffelijk de daarbij bedoelde vergrooting van het kapitaal der Bank met een bedrag van Twee Millioen Gulden, verdeeld in 4000 aandeelen van vijf honderd Gulden elk, als:

Art. 1. De uitbreiding van het kapitaal der Bank met f 2,000,000 geschiedt:

a. door de kapitalisering van het tegenwoordige reservefonds ad f 1,000,000;
b. door de vermeerdering van het kapitaal met nog f 1,000,000 bovendien.

Art. 2. Wanneer de onder ultimo Maart 1860 aanwezige deelhebbers of bezitters van aandeelen geen gebruik hebben gemaakt van de bevoegdheid, om hun aandeel in het maatschappelijk kapitaal en in het reservefonds vóór ultimo Maart 1860 op te vorderen, blijven zij stilzwijgend deelhebbers, even als zij, die uitdrukkelijk verklaren dit te willen blijven, en ontvangen, even als dezen, voor hun aandeel in het reservefonds nieuwe actiën à pari.

Art. 3. Alleen zij, die op ultimo Maart 1860 in de registers der Bank bekend staan als eigenaren van aandeelen, zijn gedurende de maanden Mei tot en met September 1860 geregtigd, om ten burele van de Javasche Bank in te schrijven tot deelneming in het resterende millioen.

Die inschrijving kan geschieden, hetzij persoonlijk, hetzij door schriftelijke en geteekende declaratoiren, of ook door anderen, tegen overlegging van behoorlijke volmagt.

Art. 4. Wanneer de inschrijving het getal van twee duizend aandeelen mogt te boven gaan, wordt de inschrijving eerst gereduceerd tot op de helft der aandeelen, waarvan ieder inschrijver op ultimo Maart 1860 bezitter was, en wordt het getal, dat dan nog beschikbaar overblijft, verdeeld in evenredigheid van het getal aandeelen der inschrijvers.

Art. 5. Wanneer daarentegen deze inschrijvingen het getal van twee duizend aandeelen niet mogten bereiken, wordt de inschijving voor dat ontbrekende gedurende de maand October 1860 algemeen opengesteld, zonder verderen voorrang aan aandeelhouders toe te kennen.

Voor zooveel de inschrijvingen het getal der nog ontbrekende aandeelen mogten komen te overschrijden, worden die inschrijvingen in evenredigheid verminderd.

Art. 6. De inschrijvingsregisters zullen dagelijks van 10 tot 1 ure geopend zijn, uitgezonderd Zon- en feestdagen.

Art. 7. Na de volteekening wordt aan belanghebbenden schriftelijk kennis gegeven, voor welk getal aandeelen hunne inschrijvingen zijn aangenomen.

Art. 8. De aandeelen in het bij art. 3 bedoelde resterende millioen worden uitgegeven tegen f 500 per aandeel.

Art. 9. Aan hen, die daarop aanspraak kunnen maken, wordt een half aandeel van f 250 uitgereikt.

Twee dezer halve aandeelen worden gerekend voor ééne actie.

Art. 10. De afgifte der aandeelen geschiedt ten burele van de Javasche Bank, onder bijbetaling eener rente van af 1°. April 1860 tot den dag van betaling à 6 per cent 's jaars.

De aandeelen, bedoeld bij art. 3, moeten afgehaald zijn vóór of op ultimo October 1860; die, vermeld in art. 5, vóór of op ultimo December 1860.

Art. 11. De niet afgehaalde aandeelen worden publiek verkocht.

Hetgeen deze aandeelen meer dan pari opbrengen, komt ten voordeele van de Bank, doch hetgeen ze minder opbrengen dan pari en rente, wordt op de inschrijvers verhaald.

Amsterdam, 19 Julij 1860.

GEREGTELIJKE AANKONDIGINGEN.

*** In den jare 1800 zestig, den dertienden Julij, ten verzoeke van *Dirkje Camphuis*, wonende te Harderwijk, Echtgenoot van na te noemen Gedaagde, tot in dezen gratis procederen toegelaten bij geregistreerde beschikking van na te noemen Regtbank, dd. 20 Februarij 1860, die ten deze domicilie kiest ten Kantore van den Heer Mr. *Nicolaus Stephanus Theodorus Antonius van Meurs*, Procureur bij bedoelde Regtbank, wonende te Arnhem, Eusebius-plein, hoek Kerkstraat, wijk F, n°. 112, dien zij tevens stelt om in de onderwerpelijke regtsvordering te blijven optreden en werkzaam zijn, en uit kracht van het verlof aan de Requirante door de Arrondissements-regtbank te Arnhem bij geregistreerd Vonnis van 28 Junij jl. verleend,

Heb ik *Dirk Hoogendijk*, Deurwaarder, wonende te Arnhem,

ten *tweeden male* Gedagvaard:

Johann Heinrich Frederich Conrad Pohle, laatst gewoond hebbende te Harderwijk, doch thans zonder bekende woonplaats in het Koningrijk, bijgevolg mijn Exploit doende bij aanplakking aan de voorname deur der Vergaderplaats van voormelde Regtbank op het Paleis van Justitie te Arnhem, en bij overgifte van een tweede afschrift aan den Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij dezelve Regtbank, sprekende op het Parquet met den Heer Mr. *J. M. Smits*, Subst.-Officier van Justitie, die het oorspronkelijke Exploit met *gezien* heeft geteekend, terwijl onverwijld een gelijk afschrift zal worden aangeplakt aan het Gemeentehuis te Harderwijk en geplaatst in de *Staats-courant* en het *Overyelsch Weekblad*, zijnde de daartoe bij voormeld Vonnis uitdrukkelijk aangewezen nieuwspapieren,

Om na verloop van drie maanden na heden en wel op Donderdag den vijf en twintigsten October 1800 zestig, des voormiddags ten tien ure, te verschijnen ter Teregtzitting der Arrondissements-regtbank te Arnhem, Kamer voor Burgerlijke Zaken, gehouden wordende op het Paleis van Justitie te Arnhem; — ten einde:

aangezien de Gedaagde in den jare 1800 negen en twintig van zijne voormelde woonplaats is vertrokken zonder dat sedert dien tijd eenig berigt is ingekomen van zijn leven of zijnen dood;

aangezien sedert den 31sten December 1800 negen en twintig meer dan tien volle jaren zijn verloopen;

aangezien de Gedaagde op de eerste Dagvaarding niet is verschenen en de Eischeres, bijaldien noch hij noch iemand voor hem op deze of op de volgende Dagvaarding verschijnen mogt, waardoor van zijn aanwezen kan blijken, van de Regtbank vergunning wenscht te erlangen tot het aangaan van een ander huwelijk,

Mitsdien aan die Regtbank van zijn aanwezen te doen blijken, den Gedaagde tevens aanzeggende dat, ingeval noch hij, noch iemand voor hem op deze Dagvaarding mogt opkomen en er alsoo niet behoorlijk van zijn aanwezen mogt blijken, door de Requirante zal worden geconcludeerd, dat haar daarvan worde verleend acte en verlof gegeven tot het doen eener derde dergelijke Dagvaarding, met reserve der kosten tot aan het eindvonnis.

De kosten van dit Exploit zijn debet twee gulden een en negentig cents, buiten de registratie.

D. Hoogendijk, Deurw.

Gezien. De Officier van Justitie. (Get.) *Smits*, Subst.

N°. 17. In debet geregistreerd te Arnhem, den dertienden Julij 1800 zestig, in deel 30, folio 2 recto, vak 4, houdende een blad en geen renvooijen; verschuldigd voor regt f 0.80, voor 38 opcenten f 0.30½, zamen een gulden tien en een halve cent. De ontvanger, (get.) *Jansen*.

[Kosteloos.]

*** De bekende en onbekende Schuldeischers in de onder het voorregt van Boedelbeschrijving aanvaarde Nalatenschap van wijlen den Heer *C. P. Luchtmans*, in leven Med. Doctor, laatst gewoond hebbende en overleden te Borculo, worden Opgeroepen om op Donderdag den 2den Augustus 1860, des voormiddags om 10 ure, ten Kantore van den Notaris *H. A. Tijssen Willink* te Borculo te hooren doen Rekening en Verantwoording dier Nalatenschap.

Zij die hunne vorderingen nog niet indienden, worden verzocht, zoo spoedig mogelijk aan genoemden Notaris op te geven.

TELEGRAPHISCHE BEURSBERIGTEN.

DONDERDAG 19 JULIJ 1860.

Amsterdam.

	pCt.			
NEDERL. W. Sch.	2½	63⅞	63 15/16	—
Dito dito	3	76 11/16	—	—
Dito dito	4	98⅝	98¾	98 11/16
Syndicaat	3½	—	—	—
Handel-maatsch.	4½	133 9/16	—	—
BELGIE. Bij Roth-schild.	2½	—	—	—
RUSL. Bij *Hope en* C°. 1798 en 1816	5	102⅛	—	—
Dito 1828–1829.	5	—	—	—
Dito 1840.	4	80¼	—	—
Stieglitz	4	80 13/16	—	—
Dito 1854.	5	88⅝	—	—
Dito 1855.	5	96¾	97	97
Engelsche	4½	—	—	—

	pCt.			
SPANJE. Nieuwe 3% thans	1¾	39 11/16	—	—
Amortisable.		—	—	—
Buitenlandsche	3	—	—	—
Binnenlandsche	3	48	48 1/16	48
PORTUG. Te Lond.	3	44⅝	—	—
OOSTENR. Metall. 1816–1852	5	51⅜	51⅝	51½
Dito Zilv. Nation.	5	58⅜	58⅝	58 9/16
Dito Zilver 1849–1854	5	74½	—	—
Dito 1847–1852.	2½	27½	—	—
MEXICO. Londen.	3	—	—	—
GRENADA id.	2¾	—	—	—
VENEZUELA id.		—	—	—
Uitgestelde		—	—	—

Londen.

Consols.	3	pCt.	93½
Mexico			—
Spanje	3	»	—
Dito	1¾	»	—
Venezuela			—
Uitgestelde			—
Granada			—

Antwerpen.

Metalliek.	5	pCt.	54¼
Nat. Metalliek	5	»	61¾
Binnenl. Spanje	3	»	48½
Spanje	1¾	»	39¼
Crédit Prost.			—

Parijs.

Fr. rente	3	pCt.	68.60
Fr. Créd. Mob.			688
Binnenl. Spanje	3	»	—
Spanje	1¾	»	—
Russische Spoorwegen			—

Weenen.

Metalliek.	5	pCt.	79.40
Idem Nationaal.			80.10
Wissel Londen.			126.25

TE 'SGRAVENHAGE, TER ALGEMEENE LANDS-DRUKKERIJ.